

Dosarul nr.3ra-1509/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (Jud: C. Valah)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Jud: Iu. Cimpoi, A. Danilova, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

05 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Tatiana Vieru

Maria Ghervas

Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului și obligarea emiterii actelor administrative,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” și Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată, s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă :

La 25 noiembrie 2016, Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului și obligarea emiterii actelor administrative.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 8372 din 13 decembrie 2007, Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată a dobândit dreptul de proprietate asupra construcțiilor nefinalizate nr. cadastral 0122103.053.01 și 0122103.053.02 din mun. Chișinău, or. Vatra, extravilan.

La 20 februarie 2008, în baza contractului de arendă a terenului aferent nr. 01, Primăria or. Vatra a acordat în arendă Întreprinderii Mixte „Ducato-M Company

International” Societate cu Răspundere Limitată, terenul cu suprafața de 0,02 ha, nr. Cadastral XXXXX, situat în or. Vatra, șos. Chișinău-Ungheni, mun. Chișinău, cu destinația-construcția unui mini-market și amenajarea teritoriului, pe durată de 10 ani, până la 21 februarie 2018. Potrivit contractului menționat, în caz de vânzare a terenului dat de către arendator, arendașul are dreptul exclusiv de procurare.

Reclamanta a susținut că, la 26 martie 2008, Primăria or. Vatra a eliberat autorizație de construcție nr. 08 pentru executarea lucrărilor de construcție a unui mini-market pe terenul cu suprafața de 0,02 ha, nr. cadastral XXXXX, situat în or. Vatra, șos. Chișinău-Ungheni, mun. Chișinău.

La 29 iulie 2008, în baza contractului de arendă a terenului nr.10, Primăria or. Vatra a acordat în arendă Întreprinderii Mixte „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată, terenul nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,064 ha din or. Vatra, malul drept al lacului Ghidighici, cu destinația-construcția unui mini-market și amenajarea terenului adiacent, pe durată de 5 ani și cu drept de prelungire, iar în cazul înstrăinării de arendator, arendașul având dreptul exclusiv de procurare.

La 13 august 2008, Primăria or. Vatra a eliberat autorizație de construcție nr. 44 pentru executarea lucrărilor de construcție a complexului turistic (restaurant, mini-market) pe terenul cu suprafața de 0,084 ha, nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, situate în or. Vatra. șoseaua Chișinău-Ungheni, în mun. Chișinău.

Reclamanta a mai indicat că, Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată, în calitate de asociat al Întreprinderii cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, în baza hotărârii adunării generale a asociațiilor (proces verbal din 28 ianuarie 2011) a convenit să majoreze capitalul social al Întreprinderii cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, cu introducerea în aceasta a construcției comerciale nefinisate, cu nr. cadastral XXXXX (amplasată pe terenurile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX).

Astfel, la moment, Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată deține în proprietate construcția nefinalizată cu suprafața de 529,9 m.p. situată în mun. Chișinău, or. Vatra, extravilan, nr. cadastral XXXXX, în baza Actului de primire-predare nr. 1 Iv din 04 februarie 2011, Actului adițional nr. 83 din 04 februarie 2011 și Deciziei privind înregistrarea modificărilor din 04 februarie 2011, înregistrat în Registrul bunurilor imobile. Construcția este amplasată pe terenul cu suprafața de 0,02 ha, cu nr. cadastral XXXXX și se extinde pe terenul cu suprafața de 0,064 ha, nr. cadastral XXXXX.

Reclamanta a relatat că, la 27 mai 2016, Institutul municipal de proiectări „Chișinăuproiect” a efectuat un studiu de prefezabilitate privind sistematizarea teritoriului aferent bunului imobil privat cu nr. cadastral XXXXX din or. Vatra, mun. Chișinău, extravilan, (obiect nr.341-27.05.16), prin care s-a constatat că dezvoltarea nodului de transport prevăzut în Schema Complexă a Transporturilor (SCT) a mun. Chișinău nu prezintă impediment pentru amenajarea unei zone de agrement aferent bunului imobil privat nr. cadastral XXXXX.

Conform studiului efectuat, s-a propus pentru achiziționare terenul cu nr. cadastral XXXXX și terenul cu nr. cadastral XXXXX situate în or. Vatra, mun.

Chișinău, extravilan, cu suprafața totală de 0,084 ha, unde este amplasată construcția nefinalizată cu suprafața de 529,9 m.p., nr. cadastral XXXXX (hotarul terenului sistematizat propus sectorul 1) pentru a fi transmis în arendă terenul situat în or. Vatra, mun. Chișinău, extravilan, cu suprafața totală de 0,3865 ha, spre exploatarea bunului imobil existent cu nr. cadastral XXXXX și amenajarea zonei de agrement aferent acestuia, fără drept de edificare a construcțiilor capitale (hotarul terenului sistematizat propus sectorul 2).

Reclamanta a remarcat că, s-a conformat studiului de prefezabilitate privind sistematizarea teritoriului aferent bunului imobil privat și, la 28 septembrie 2016, a depus cererea înregistrată cu nr. 669 la Primăria și Consiliul or. Vatra, mun. Chișinău, prin care a solicitat achiziționarea (cumpărarea) terenului, nr. cadastral XXXXX și terenului nr. cadastral XXXXX, cu modul de folosință pentru construcții, situate în or. Vatra, mun. Chișinău, extravilan, cu suprafața totală de 0,084 ha, unde este amplasată construcția nefinalizată cu suprafața de 529,9 m², nr. cadastral XXXXX, ca teren aferent construcției nefinalizate, la prețul normativ al pământului; transmiterea în arendă, pe o perioadă de 49 ani, a terenului situat în or. Vatra, mun. Vatra, extravilan, cu suprafața totală de 0,3865 ha, spre exploatarea bunului imobil existent cu nr. cadastral XXXXX, amenajarea zonei de agrement aferent acestuia, fără drept de edificare a construcțiilor capitale, la prețul normativ al pământului. La cerere a anexat actele corespunzătoare.

La 26 ianuarie 2017, reclamanta a adresat Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău, o cerere, prin care a solicitat să fie prezentată informația dacă din data de 28 septembrie 2016 au fost petrecute ședințe de către Consiliul local și dacă a fost pusă spre examinare cererea nr. 669.

Reclamanta a relatat că, în aceeași zi, la 26 ianuarie 2017, a primit de la Primăria or. Vatra, mun. Chișinău, un răspuns, înregistrat cu nr. 1226 din 04 noiembrie 2016, prin care a fost informat că autoritatea publică locală a or. Vatra este în imposibilitate de a realiza dezideratul înaintat.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță, în ședința de judecată din 03 februarie 2017, Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, prin intermediul avocatului Pantaz Vladislav, a depus cerere de concretizare a cerințelor acțiunii, solicitând recunoașterea ilegalității acțiunilor/inacțiunilor Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău la examinarea cererii nr. 669 din 28 septembrie 2016; obligarea Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău să emită actul administrativ privind înstrăinarea de către autoritatea publică locală or. Vatra și achiziționarea (cumpărarea) terenurilor nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, cu modul de folosință pentru construcții, din or. Vatra, mun. Chișinău, extravilan, cu suprafața totală 0,084 ha, unde este amplasată construcția nefinalizată cu suprafața de 529,9 m.p., nr. cadastral XXXXX, ca teren aferent construcției nefinalizate, la prețul normativ al pământului; obligarea emiterii actului administrativ privind darea în arendă pe o perioadă de 49 ani, terenul din or. Vatra, mun. Chișinău, extravilan, cu suprafața totală 0,3865 ha, spre exploatarea bunului imobil existent cu nr. cadastral XXXXX și amenajarea zonei de agrement aferent acestuia, fără drept de edificare a construcțiilor capitale, la prețul normativ al pământului; încasarea în mod

solidar de la pârâți în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată a cheltuielilor judiciare de asistență juridică în mărime de 8000 lei; încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul Întreprinderii Mixte „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei.

Prin hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa”, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, și Întreprinderea Mixtă „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată, s-a menținut hotărârea din 21 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 17 mai 2018, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei adoptate (f.d. 37, Vol. II).

La 07 septembrie 2018, Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată a depus recurs împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii.

Recurenta Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, în motivarea recursului, a indicat că instanțele de judecată la adoptarea hotărârilor contestate, au aplicat și interpretat eronat normele dreptului material aplicabile raportului juridic litigios.

Recurenta a menționat că intimații Primăria or. Vatra, mun. Chișinău și Consiliul or. Vatra mun. Chișinău, neîntemeiat și ilegal au respins solicitările adresate prin cererea din 669 din 28 septembrie 2016. Astfel, a considerat drept eronată concuzia instanțelor ierarhic inferioare la respingerea acțiunii, or instanța, în cazul în care constată temeinicia cerințelor, poate obliga autoritatea publică să emită actul administrativ solicitat.

La 10 octombrie 2018, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție i-a comunicat cererea de recurs Primăriei or. Vatra, mun. Chișinău, Consiliului or. Vatra, mun. Chișinău și Întreprinderii Mixte „Ducato-M Company International” Societate cu Răspundere Limitată, informându-i că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu a fost prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Până la examinarea cauzei, intimații nu au înaintat referință la cererea de recurs depusă de Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilă cererea de recurs formulată de Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră în termen recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată la 07 septembrie 2018 împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, din următoarele motive.

În procedura de filtru, instanța de recurs a reținut că decizia integrală a instanței de apel din 24 aprilie 2018 a fost expediată în adresa părților la 17 mai 2018 (f. d. 37, Vol. II), însă date privind recepționarea acesteia de către recurentă, lipsesc, iar în cererea de recurs, Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată a indicat că a primit copia deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău la 07 iulie 2018.

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, precum și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art.

6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu, Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, întrucât însăși natura sa solicită o reglementare specială din partea statului, care beneficiază de o anumită marjă de apreciere. În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia, Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*a se vedea, de exemplu, Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, ibidem, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, ibidem, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și a bunei-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis, Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată este formulată în baza art. 429-445 Codul de procedură civilă.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurentului întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Cu toate acestea, trebuie subliniat că din succesiunea actelor dosarului reiese că recurentul a reluat criticile

formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

Prin urmare, Colegiul constată că încălcările invocate, exprimate sub forma unor enunțuri generale, fără a fi aprofundate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă. Deci, în mod evident, lipsește o formulare suficientă și adecvată în ceea ce privește chestiunea de drept pusă în discuție pentru a identifica esența și temeiul cererii de recurs, impuse de art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 24; *Beniamin Nersesyanyan*, *ibidem*, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurenta Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată a formulat prezenta cerere după ce a avut posibilitatea de a fi audiat de o instanță de fond și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursul dedus judecății nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, fiind respectat, în viziunea instanței, raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite supra, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată nu ridică probleme de drept și nu poate fi acceptat spre examinarea în fond, urmând a fi considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Matilde di Canossa” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Pantaz Vladislav, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh